

7. OP HET VINKETOEW NO. 50

In september 1963 verscheen het eerste nummer van Op het Vinketouw als voortzetting van het mededelingenblad van de Contactgroep voor Vogelringstations, die in dat jaar werd opgeheven.

Jarenlang stencilden we zelf het blad op de ringcentrale, wat altijd een heel gedoe was. Vooral het maken van de tekening op de frontpagina mislukte wel eens. We bezaten geen stencilinbrander en het tekenen met speciale pennen op een stencil is niet eenvoudig. Voor elk nummer moest dat opnieuw gebeuren.

Na 6 nummers maakte de heer Perdeck de opmerking: "Wanneer komt de vinker nu eens uit de hut te voorschijn?". Prompt lieten we op No. 7 van juni 1966 de vinker om het hoekje van de deur kijken. Ook in de nummers 8 en 9 keek hij nog naar buiten, maar vanaf december 1967 blijft hij binnen.

Tegenwoordig typt de ringcentrale het blad nog steeds zelf, waarna het in offset gedrukt wordt.

In wezen is Op het Vinketouw in die 25 jaren niet veranderd. Na een aantal mededelingen van het Vogeltrekstation volgen artikelen, waarvan wordt aangenomen, dat een aantal ringers er belang in stelt.

Behalve het Engelse Ringers Bulletin ken ik geen ringersblad, dat over een zo lange periode zo regelmatig is verschenen. Door twee zeer langdurige ziekten op de ringcentrale zijn de laatste nummers wat later verschenen dan gepland was, maar we zullen hopen dat de betrokken medewerkers spoedig weer helemaal hersteld zullen zijn.

De trouwe verschijning van Op het Vinketouw hangt trouwens niet alleen af van de ringcentrale. Als wij ringers niet zo nu en dan een artikel opsturen zal het gauw met het blad zijn afgelopen. Kom, klim eens in de pen!

Ik wens Op het Vinketouw een lang leven toe. Op naar de volgende 50 nummers.

B.J. Speek
Jan de Jagerlaan 5
6998 AN LAAG KEPPEL